

עין משפט
גר מצוה
יב:

קָמַד א ב מ"י פ"ב מהל'
שחטתו ה'לי סמנ
נשן סנ טושי' י"ד ס'
ל' ספיק ד'
קָמַג ג מ"י ש' ס'ה ה'
א סמנ ש' טושי'
י"ד ס' ספיק ד'
קָמַד ד מ"י ש' ס' ה'
סמנ ש' טושי'
י"ד ס' פ' ספיק ד'
קָמַה ה מ"י פ"ו מהל'
מנש' קרנש'
הלש' ג'
קָמַז ו מ"י ס'ה מהל'
שחטתו ה'לי (י) (י)
סמנ ש' טושי' י"ד
ס' ס' ספיק א':

רבינו גרשום

[illegible]

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

שְׁחַט במקום נקב מהו. תימה פשוטא דכשרה מידי דהוא אחי
קה פגום וגמרו וי"ל דלא נקטיה אלא משום דעני למיעני
המרימי: **שְׁחַט** ופגע בו נקב מהו אמר ר' יהודה בר. חנני. ולא דמי
לשחט שלם והגרים שלם ושחט שלם דכשרה לרב יהודה גופיה
דלשם שלם במקום שחטיה אצל שחט
במקום נקב עדיף טפי לפי שהוא
במקום שחטיה מהגרים שלם ושחט
שלם הריב"ז: **ה'שחט** פ' הוציא
הצדדי. מניין למימר דוקא דיעבד
ואפי' החזיר סומנין גזירה אטו לא
החזיר ובקונטרס לא פירש כן:

במקום נקב עדיף טפי לפי שהם
במקום שחיתות מהגרים שלש ושחט
שלש הריב"ל: "השושט" מן
הצדדין. מתיק למימר דוקא דיעבד
והפ"ה החזיר סימנין גזירה אטו לא
החזיר ובקונטרס לא פירש כן:
מסתברא כמאן דאמר אף
מחזיר. תימה דלא
היה ליה למימר מתקבלא דהא
תיובתא גמורה היא מתתני' למ"ד
מחזיר דוקא ויש לומר לכתחלה פליגי
אכל לכולי עלמא דיעבד כשרה
ובכל ענין ולהכי קאמר מתקבלא
דהמולק מן העורף משמע כדון
מליקה לכתחלה שהיא מן העורף:
לא
ומהו א"ל שחיתות פסולה שחט
במקום נקב מהו א"ל שחיתות כשרה שחט
ופגע בו נקב מהו א"ל שחיתות פסולה אול רבי אבא אמרה קמיה דר' אלעזר
אמר ר"א אמרה קמיה דר' יוחנן א"ל מאי שחט א"ל שחט במקום נקב נעשה
כמי שישחט עובד כוכבים וגמר ישראל שחט ופגע בו נקב נעשה כמי
ששחט ישראל וגמר עובד כוכבים קרי עליה עובד כוכבים עובד כוכבים
אמר רבא שפיר קרי עליה עובד כוכבים עובד כוכבים בשלמא התם מדרהו
ליה לישראל למשחט רובא ולא שחט כי נפקא חיותא בידא דעובד כוכבים
קא נפקא יאלא הכא מכדי משחט שחט מה לי במקום נקב מה לי פגע בו
נקב: **מתני'** יהשושט מן הצדדין שחיתותו כשרה והמולק מן הצדדין מליקתו
פסולה השוחט מן העורף שחיתותו פסולה המולק מן העורף מליקתו פסולה כשרה
השוחט מן הצואר שחיתותו כשרה המולק מן הצואר מליקתו פסולה ישכל
העורף כשר למליקה וכל ישראל כשר בשחיתתו נמצא כשר בשחיתתו
פסול במליקה כשר במליקה פסול בשחיתתו: **גמ'** מאי עורף אילמא עורף
ממש מאי אריא שחט אפילו מולק נמי ימול ערפו אמר רחמנא ולא
ערפו אלא מאי עורף ממול עורף כדקתני סיפא כל העורף כשר למליקה
מנהני מילי דתנו רבנן ממול ערפו מול הרואה את העורף וכן הוא אומר
והוא יושב ממולי ואומר יכי פנו אלי עורף ולא פנים מאי ואומר וכי
תימא עורף גופיה לא ידעינן היכא דנדע מול ידיה היכא תא שמע כי
פנו אלי עורף ולא פנים מכלל דעורף להדי פנים אמרי יבני ר' חייא מצות
מליקה מחזיר סימנים לאחורי העורף ומולק איכא דאמרי אף מחזיר ואיכא
דאמרי מחזיר דוקא ומסתברא כמאן דאמר אף מחזיר ממאי מדרקתני
השוחט מן העורף שחיתותו פסולה המולק מן העורף מליקתו כשרה
ואי

דא"כ מפסדו לקמייסא. דלמרת משמיה דרב הגרים שלם ושטח שלם והגרים שלם כשרה אלמא לאו כרובא דשמיטה תליא אלמא דניפוק חיותא בשמיטה דהיינו שלם האמנע: הכא נמי. במיפוק חיותא בעי למיתלי ובהגרמה נפקא. וכל הך הגרים דקאמר רב הונא דרב יהודה הכא לאו בהגרמה דרבנן ור' יוסי קאמר ולא אפלוגמיהו קיימי דא"כ קשיא דרב הונא דאמר הונא דאפי' בהגרים שלם ושטח שוי שלמי טריקרב הונא לעיל(ט"ז) לדברי הכלוכ' בהגרים שלם ושטח שלם והגרים שלם אלמא הויא אפלוגמא דרבנן ורבי יוסי קיימא ורב הונא משמיה דרב אבי קאמר לה והא אמורגמא דרבי יוסי כובע קיימי כרבי חנינא ורב הונא משמיה דרב קאמר לה: לאו היינו דרבי אלעזר כו'. דשמיטה זו יש לה שנים במסרק: ודלמא במקום שמיטה. הוא דקא ממער לה. בהגרמה חוץ למקום שמיטה לא מכשר רבי אלעזר בר מנחמה מפורעת. מגולה ונכרת כמו (ומדבר ה) ופרע את ראש האשה: ויסיב וקאמר כו'. רב כהנא קא בעי לה מרבא דשמיטה ורב יהודה לאו במיפוק חיותא חלי טעמא דראמר לעיל: שטח במקום נקב. שהיה חלי קנה פגוס כלדו החילון: שטח ופגע בו נקב. שהיה חלי קנה פגוס כלדו הפנימי לנד המפרקת: שטח במקום נקב נעשה כמי ששטח עובד כוכבים. חלי קנה וגמר ישראל דקא נפקא חיותא בידא ד'ישראל ובפגלא קמייסא לא מיערפא דפסוקא הגרבת שמיטה כרובא: שטח ופגע בו נקב נעשה כמי ששטח ישראל וגמר עובד כוכבים. דפסול דהא לא עבד ישראל שיעור שמיטה ברישא: קרי עליה. רבי יוחנן על רבי אלעזר: עובד כוכבים עובד כוכבים. לא שהיה קורא לו עובד כוכבים אלמא ליגלא עליו עובד כוכבים עובד כוכבים כלומר בשמיטה עובד כוכבים אחה מזה טעמן וכל היום אחה יכול לומר עובד כוכבים עובד כוכבים ואמר הטעמים דומים דמפרש רבא: כשלמא. שטח ישראל וגמר עובד

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ולקמן ל.ג. (ב) ולקמן
קכא: ל. (ג) ושרדוכין עה.
(ד) ונע"מ מו. כחב רש"י
כני רבי חייא יהודה ומוקדס
שמן. (ה) כס"א: שגמר
שחיעמו. (ו) עין ר"מ
ורש"א. (ז) עין רש"א.

תורה אור השלם

- ו. והביא אתם אל האהל
והקריב את ראשון
לחטאת ראשונה וקטר
את ראשו ממול עפרו
ולא יבידול: וקרא ה'
והשלת מלאכים אל
בליעם כן בעור פתוה'
אשר על הנקב ארץ בני
הנוה לקרא לו לאמר
עמנו עם יצא ממזרים
הנה כסה את פני הארץ
והוא ישב ממלך:
מכור כה
אמרם לעץ אבי
האהל ולבן את ילדתו
כי מן אלי ערף אלה
מים ובעת קרעתם יאמרו
קומה ודושיענה:
ויסורו כי כן

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | גב' סימן כ"ד נחמק:

מוסף רש"י

שחיטה מפורעת. מגולה
ונכרת דהיינו במקום אחד
(דקתן ל.ז). מול הרואה
את העורף. והוא לורך
כל אחורי הלאור. ויקרא
ה' ח.

שיטה מקובצת

ו ואידי רבעי למיתן
המלוק מן הצדדים
והשוחט מלפני תנא גמי:
ז והשוחט מן הצדדים
דקמי רישא כשרה ואסי
כדלא אהדר משום דאסי
משחי סימניו: **ח** וכן
תימא כלומר אם תאמר
השתא דאמרת דמיל דקרא
הווי רבוי דמיל ולקמיה
מנתיב ליה ממני: **ט** אף
מחזיר מצותו למלוק
שדרה ומפרקת שולו תחלה
עד: **י** ואם לא תחזיר
אלא תחת השדרה תחלה
פסולה: